

АСЕН РАЗЦВЕТНИКОВ
БАЛАДА НА САМОУБИЕЦА

chitanka.info

*Полетата изстиват като длани,
в които вече не струи кръвта,
и пак, разкрил безбройните си рани,
трепти лесът в нощта като душа.*

*Във своите тънки люлки от коприна
болеят пеперудите на смърт
и в тишината минзухари сини
като уханни кандила димят.*

*Във тая пустош, дето хълмовете
са като братски гробници в степта,
ти, никому ненужен, още светиш,
ти пак си тук, забравен от смъртта.*

*И пак вървиш ти сам и носиш нежно —
като войник ранения си брат —
един потънал свят от безнадеждност,
от звукове, от сънища и жад.*

*Тук е сетния връх, дето твоята мъка извежда.
Тука свършва света, твоя свят от безумни надежди.*

*Виждаш: дим бе и туй, и това бе несмислена
притча,*

както всичко в света, както всичко, което обичаш

.

*Тука бурите спят. Само мир и безстрастност край
тебе.*

*Полети в пропастта, като камък от стръмния
гребен,*

*потъни и заспи: тука вечното нищо витае.
Тука свършва света. Тук начеват: нощта и безкрая.*

3

*Уби ме твоята омраза,
виж: аз лежа сред пропастта,
лежа тук, дето ти ме смаза
с безмилостната си ръка.*

*Аз диря те в тъмите гъсти
и моля те за сетен път,
и виждам как по твоите пръсти
петна от мойта кръв горят.*

*И виждам: твойта горда сила
разкъсва сетното звено
и става късна всяка милост,
и става вече — все едно.*

*Припада нежно примирение.
Приемам всичко може би.
Но все пак: ти си тук във мене —
и ти си тоя, що уби.*

*Защото аз съм лист в гората
и слаб съм като лист, а ти —
с една въздишка в небесата
рушиш пространства и звезди.*

*Виж, аз не питам веч. Не моля.
И взор извърнал настрана,
мълвя: „Да бъде твойта воля“
и тъна в твойта тъмнина.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.